

EM2017/63
25/10-2017
Michael Rosing
Løsgænger

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi sikrer en god balance mellem ønsket om fremtidig selvstændighed og Grønlands aktuelle status som en del af Rigsfællesskabet med Færøerne og Danmark.

(Inatsisartunut ilaasortaq/Medlem af Inatsisartut Randi Vestergaard Evaldsen, Demokraatit)

Selvstændighed står ikke på min ønskeliste. Men mange af de ting der skal til for at selvstændighed kan blive en realistisk mulighed står til gengæld på listen. Så selvom endemålet ikke er det samme så arbejder vi for de samme ting. Jeg ønsker et Grønland der kan give os alle muligheden for et godt liv, muligheden for at bevare vores egen kultur, og muligheden for at være repræsenterede i verden under vores eget flag. De muligheder eksisterer indenfor rigsfællesskabet.

Man skal som bekendt aldrig sige aldrig. Det kan sagtens være at udviklingen i verden indenfor de næste 30 år bliver sådan at det bliver muligt og ønskelige for Grønland at blive selvstændigt. Men jeg tvivler. Den udvikling vi har set de sidste 100 år går imod større enheder. Europa går lige nu den anden vej med brexit, men jeg tror på at nationalstaten som vi kender den fra gamle dage stille og roligt bliver om ikke erstattet så suppleret af større enheder som for eksempel EU. Hvor Grønland kommer til at passe ind i fremtiden er svært at sige, men som selvstændigt land tror jeg at vi hurtigt ville blive marginaliserede.

Jeg er liberal på den måde at jeg ønsker at det enkelte menneske skal have den størst mulige frihed til at vælge det liv som det selv ønsker. Det er for mig langt vigtigere end den lidt mere abstrakte frihed som selvstændigt land. Det skyldes at jeg ikke tror på at vi som individer bliver friere af at landet bliver selvstændigt.

Men jeg vil gerne derhen hvor vi har en selv bærende økonomi, hvor vores børn vokser op i trygge rammer, og hvor vores ældre får den service de har behov for. Det kræver meget af os, det kræver først og fremmest at uddannelsesniveaet højnes. Dernæst kræver det at vores erhvervsliv får stabile rammer så det kan udvikle sig til at forsørge os alle sammen. Når først vi når derhen så kan vi tage diskussionen igen. Jeg tror ikke at jeg ønsker selvstændighed til den tid. Men jeg tror til gengæld også at der realistisk set går så lang tid før det bliver aktuelt at jeg med sindsro kan overlade den diskussion til næste generation.

Tak for en god debat.